

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 25-05-9950 צייטל נ' תרפ"ב 12 תמ"א 38 בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד הרשמת הבכירה סבין אוחנה

התובע/ המשיב תומר צייטל

נגד

הנתבעת/ המבקשת תרפ"ב 12 תמ"א 38 בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד רון זהבי

פסק דין

1. לפני בקשה לסילוק התביעה על הסף.
2. הבקשה הוגשה במסגרת תביעה כספית על סך של 74,941 ₪ בגין נזקים שנגרמו לרכב התובע באירוע מיום 21.8.24. על פי האמור בכתב התביעה, במועד הנ"ל נפגע רכב התובע מסוג טסלה מנפילת חומרי בנין בשל רשלנות הנתבעת וחברת עמית טלמון (להלן: "צד ג'"). עבודות הבניה בוצעו על ידי הנתבעת בשיתוף עם צד ג'. התובע הגיש תביעה נגד הנתבעת וצד ג' אשר נדונה בתאד"מ 70568-09-24 (להלן גם: "ההליך הראשון"). במסגרת הליך ראשון זה הושגה פשרה בין התובעת לבין הנתבעת בעקבותיה נמחקה התביעה נגד הנתבעת דכאן. נגד צד ג', ניתן פסק דין בהעדר הגנה. לשיטת התובע, במהלך המשא ומתן לחתימה על הסכם הפשרה הנתבעת פעלה בחוסר תום לב והטעתה אותו בכך שהסתירה ממנו עובדות מהותיות שהיו ידועות לה באשר למצבה הכלכלי של צד ג'. לתובע נודע כי כארבעה ימים לפני חתימת הסכם הפשרה הגישה צד ג' בקשה לחדלות פירעון. כך טוען התובע כי חתם על הסכם הפשרה מול הנתבעת תמורת תשלום בסך של 15,000 ₪ בלבד על סמך הסברה כי יוכל להמשיך בהליכים משפטיים נגד צד ג'. הנתבעת שילמה את הסכום לו התחייבה. הינה כי כן, שעה שביקש לממש את פסק הדין שניתן נגד צד ג', גילה כי החברה הינה חדלת פירעון ובשל כך פנה שוב אל הנתבעת.
3. בכתב ההגנה, נטען כי הנתבעת הינה חברה יזמית אשר התקשרה ביום 1.11.2016 בהסכם לביצוע פרויקט תמ"א 38 בכתובת הראשונים 22 ברמת גן. בעקבות, כך ביום 6.2.2022 התקשרה הנתבעת עם צד ג' בהסכם קבלן ראשי לביצוע עבודות בניה. בעקבות ההליך הראשון שנוהל בין הצדדים, הגיעה הנתבעת לפשרה עם התובע אשר כללה תשלום סכום של 15,000 ₪ כנגד סילוק סופי ומוחלט של כל הטענות בקשר לאירוע האמור. בעקבות

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 25-05-9950 צייטל נ' תרפ"ב 12 תמ"א 38 בע"מ

תיק חיצוני:

- חתימה על הסכם הפשרה, התביעה נגד הנתבעת בהליך הראשון נמחקה ביום 19.11.2024. הנתבעת מציינת כי שילמה את הסכום האמור, כך שלא ברור מדוע הוגשה תביעה זו על סך כל הנזק הנטען. לגופו של עניין, נטען כי לנתבעת לא הייתה כל ידיעה באשר למצבה הכלכלי של צד ג'.
4. בבקשה דנן טוענת הנתבעת כי יש לסלק את התביעה על הסף, שכן בין הצדדים התנהלות שני הליכים קודמים, ההליך הראשון אשר נמחק נגדה בעקבות חתימה על הסכם פשרה בביצוע תשלום בסך 15,000 ₪ (בעוד ניתן פסק דין בהעדר הגנה נגד צד ג'). שעה שלא הצליח התובע לממש את פסק הדין בהעדר הגנה שניתן נגד צד ג', ביקש לבטל את הסכם הפשרה תחילה במסגרת ההליך הראשון, ומשהדבר לא צלח, הגיש, בחלוף כחצי שנה תביעה נוספת לבית משפט השלום בתל אביב (שנדונה בתיק 25-01-41788), (להלן: "**ההליך השני**"). במסגרת הליך זה עתר התובע לחייב את הנתבעת במלא סכום הנזק. תביעה זו נמחקה על הסף. בנסיבות אלה, עתרה הנתבעת לסילוק הליך שלישי זה על הסף.
5. התובע מתנגד לבקשת הסילוק. לדבריו יש ליתן לו זכות גישה לערכאות שהינה זכות עליונה בחשיבותה וקיימים סיכויים טובים להליך שהגיש. לדבריו, המדובר בתביעה חדשה לגמרי הכוללת סעדים חדשים שמעולם לא נדונו, כגון טענת הטעיה לקראת חתימה על הסכם הפשרה. כמו כן, שעה שההליך השני נמחק ולא נדחה, הרי שלא קיים מעשה בית דין וזכותו לעתור לבירור תביעה נוספת זו נגד הנתבעת.
6. ביום 11.6.2026 התקיים דיון במעמד הצדדים.
7. בדיון, טען התובע כי יש להוסיף ולברר את תביעתו נוספת זו, שכן יש לחייב את הנתבעת במלא הנזק שנגרם לרכבו, בעוגמת נפש בסך 10,000 ₪ ובעלות השכרת רכב. לדבריו, היות והנתבעת ידעה על מצבה הכלכלי של צד ג', והחתימה אותו על הסכם פשרה בסכום נמוך של 15,000 ₪, הרי נפלגם ברצונו ויש לבטל את הסכם הפשרה. לשיטת התובע, ככל שהיה יודע על מצבה הכלכלי של צד ג', לא היה חותם על הסכם הפשרה עם הנתבעת.
8. נציגי הנתבעת לעומתם מסרו כי לא היה בידם כל מידע לגבי המצב הכלכלי של צד ג' וכי הם הנפגעים העיקריים מחדלות הפירעון שלה. לדבריהם, הנזק שנטען שנגרם לתובע מזערי ביותר לעומת הנזק שנגרם לה במסגרת השיתוף בפרויקט תמ"א 38, כך שהנתבעת הינה הקורבן העיקרי של מצבה הכלכלי של צד ג'. צוין כי הנתבעת עמדה בהתחייבותה מול התובע, כך שאינה חבה דבר בגין האירוע שהוא התביעה. בהסכם הפשרה לא צוין דבר בעניין מצבה הכלכלי של צד ג' וכל טענות התובע הינן בגדר טענה על אמירה בעל פה כנגד מסמך בכתב. בנסיבות אלה, עתרה הנתבעת על דחיית תביעה נוספת זו על הסף.

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 25-05-9950 צייטל נ' תרפ"ב 12 תמ"א 38 בע"מ

תיק חיצוני:

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, שבתי ועיינתי בכתבי הטענות, שמעתי את טיעוני הצדדים בישיבה שהתקיימה לפני ועיינתי בהחלטות שניתנו בהליכים הקודמים, באתי לידי מסקנה כי עניינינו נמנה על המקרים החריגים בהם יש להורות על סילוק התביעה כבר בשלב זה.
10. כידוע, בית המשפט מוסמך לסלק תביעה על הסף, בין בדרך של מחיקה ובין בדרך של דחיה, כאשר ההבחנה בין דחיית לבין מחיקה על הסף משליכה על שאלת קיומו של מעשה בית דין (רע"א 4398/24 מדינת ישראל נ' סופר אנ.ג'י חברה לחלוקת גז טבעי בע"מ, ניתן ביום 2.7.2025). כפי שהובהר בפסק הדין הנ"ל, מטרת הסמכויות האלה היא "לאפשר לבית המשפט "לסנן" תביעות סרק, ובכך לאפשר חיסכון בזמן שיפוטי, הן חיסכון בהוצאות מיותרות עבור הצדדים ובפרט עבור הנתבע".
11. סילוק תובענה על הסף הינו סעד הננקט במשורה, שכן יש בו כדי לחסום בעל דין בדרכו אל הערכאות. בית המשפט יעשה שימוש בסמכות זו בזהירות רבה ובמקרים קיצוניים בלבד, שכן, אין לסלק תובענה על הסף "אלא במקרים נדירים בהם התביעה על פניה אינה מגלה ולו צל של עילה" (ראה ת"א 12021-05-19 ירדנה קלדרון נ' שטנגר חיים, ניתן ביום 4.11.2020).
12. עניינינו נופל על העניינים המועטים בהם התביעה אינה מגלה עילה. בין הצדדים נחתם הסכם פשרה בעקבותיו נמחק ההליך הראשון. יש לייחס משקל רב לסופיות הדיון ולכוחו של הסכם פשרה. ביטול החלטה או פסק דין שניתנו בעקבות חתימה על הסכם פשרה שכובד, הינו דבר נדיר שבנדירים.
13. לאחר שתבע על נזקיו ולאחר שניסה לבטל את הסכם הפשרה, עותר כעת התובע לבטל את ההסכם בטענת ההטעיה. הנה כי כן, עיון בכתב התביעה אינו מאפשר לקבוע תשתית ראייתית פוטנציאלית עליה יוכל התובע להסתמך לשם קבלת טענותיו.
14. כבר בשלב זה סבורני כי ניתן לקבוע, על בסיס העובדות שהתובע פירט בכתב התביעה שטענתו לפיה הוטעה ע"י הנתבעת לחשוב שיוכל להיפרע מכל נזקו ע"י צד ג' והוטעה בכך שלא חשפה הנתבעת את מצבה הכלכלי של צד ג' אינן יכולות לעמוד.
15. סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג – 1973 קובע: "מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאת הטעיה שהטעו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה"; לעניין זה, "הטעיה" לרבות אי גילויין של עובדות שעל פי דין לפי נוהג או לפי הנסיבות, היה על הצד השני לגלותם. עילת הטעיה מורכבת מארבעה יסודות מצטברים, א' קיומו של חוזה, ב' קיומה של טעות הנבחנת באופן סובייקטיבי, ג' קיומה של הטעיה, ד' קשר סיבתי כפול:

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 25-05-9950 צייטל נ' תרפ"ב 12 תמ"א 38 בע"מ

תיק חיצוני:

- בין ההטעיה לטעות ובין הטעות להתקשרות בחוזה (ת"א 1810/07 **זור סימן טוב נ' נפתלי ניסני**, ניתן ביום 14.10.2012).
16. התובע לא מפרט ברמה המספקת כיצד בכוונתו להוכיח כי הוטעה או כי נפל פגם ברצון בטרם חתם על הסכם הפשרה. לא זו אף זו, טענות התובע בעניין עשיית יד אחד בין הנתבעת לבין צד ג' דורשות רף ראייתי גבוה שלא הוצג בכתב התביעה.
17. במסגרת ההליך הראשון התנהל בין הצדדים משא ומתן אשר התגבש לכדי הסכם פשרה שנוסח בזו הלשון בסעיף 3: "**כנגד תשלום על ידי צד ב' לזכות צד א', לפני משורת הדין, בסך 15,000 ₪ (חמש עשר אלף שקלים חדשים) (להלן: "סכום הפשרה") תמחק התובענה כנגד צד ב'". ממשיך ההסכם וקובע בסעיף 9: "הסכם זה מהווה סילוק סופי ומוחלט של טענה ו/או תביעה ו/או דרישה של צד א' כנגד צד ב', בקשר עם האירועים נשוא התביעה".**
18. אין מחלוקת כי הסכום שולם, כך שהנתבעת עמדה בהתחייבויותיה על פי ההסכם. על התובע אם כן, לעמוד בהתחייבותו לפיה כנגד התשלום לא תהה לו כל תביעה, טענה או דרישה נגד הנתבעת.
19. עיון בכתב התביעה בעניינינו מעלה כי לא הונח דבר התומך בטענות התובע, לא צורפה כל אסמכתא על כך שהנתבעת ניסתה להטעות את התובע טרם חתימה על הסכם הפשרה וכתב התביעה מעלה טענות כלליות בלבד, אשר אינן מהוות קרקע להוכחת הנטען. לא הונח כל בדל ראיה על כך שהנתבעת ידעה על מצבה הכלכלי של צד ג' ולא הוכחה כל עילה או חובה קונקרטית של הנתבעת לגלות דבר מה בעניין צד ג'. במצב דברים זה, טענות התובע נותרו בגדר טענות בעלמה ללא כל תשתית עובדתית או ראייתית מינימלית הדרושה לשם קבלת טענת ההטעיה וביטול הסכם הפשרה בעקבותיו נמחק ההליך הראשון.
20. ויוער, הבקשה לביטול הסכם הפשרה נולדה חודשים רבים לאחר חתימת הסכם הפשרה ולאחר שכבר בוצע ואך בשל הקושי לממש את פסק הדין שניתן נגד צד ג'. בהסכם הפשרה לא נרשם ולו ברמז כי הוא נחתם בתנאים בהם נחתם בשל אפשרותו של התובע להמשיך בהליכים נגד צד ג', כי ניתנו ערבויות בעניין מצבה הכלכלי של צד ג', או כי חבה הנתבעת חבות כלשהי בשם צד ג'.
21. בנסיבות אלה, מצאתי כי המשך ניהול הליך שלישי זה יהיה בו כדי פגיעה חמורה בעיקרון סופיות ההליך והוודאות המשפטית, יעמיס על מערכת המשפט ויגרום לצדדים הוצאות מיותרות. בהעדר בסיס ראייתי ולו לכאורי להוכחת יסודות ההטעיה או פגם ברצון, שעה

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 25-05-9950 צייטל נ' תרפ"ב 12 תמ"א 38 בע"מ

תיק חיצוני:

שלא מתקיימים התנאים המצדיקים ביטול הסכם פשרה בעקבותיו נמחק הליך קודם, מצאתי כי דין תביעה נוספת זו להידחות. לתובע ניתן יומו בבית המשפט והוא סיים את ההליכים עם הנתבעת בהסכם פשרה בעקבותיו התחייב שלא יהיו לו דרישות או טענות נוספות. דומה כי התובע מלין על כדאיות ההסכם עליו חתם וטענה זו כידוע אינה מקימה עילת תביעה ככלל, ולבטח לו בגלגול שלישי. גם לו אדרש לכל המסמכים שצורפו לכתב התביעה, הרי לא ניתן יהיה לקבל את התביעה שכן, לא הובאה כל ראשית ראיה לנטען בו. ויובהר, בהתאם לתקנה 79(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, כל ראיות הצדדים צריכים להיות מוגשים עם כתבי הטענות בתחילת ההליך כך שהעדר אסמכתא בתחילת ההליך, משמעה – העדר ראיה.

22. לאור האמור, אני מורה על דחיית התביעה.

23. התובע יישא בהוצאות הנתבעת בשל הליך שלישי זה בסך של 8,000 ₪.

פסק הדין יישלח לצדדים.

ניתנה היום, י' תמוז תשפ"ו, 25 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

סבין אוחנה, רשמת בכירה